

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קמב ע"א
דרך הבטחון בהק"ה כראוי

וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֹל.
שֶׁנִּכְלָל מִצְדּוֹ שֶׁל הַדִּין
הַקָּשָׁה. וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
זִקְנָתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי.
רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
(תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו
בְּךָ וְגו'. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ
שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּקַב"ה וְשֵׁם בּוֹ
אֶת תְּקֵפוֹ.

יְכוֹל פְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל
וְעִזְרִיָּה שֶׁהִתְחַזְּקוּ וְאָמְרוּ,
(דניאל ג) הֵן אֲתָנוּ אֱלֹהֵינוּ
שָׂאנוּ עוֹבְדִים יְכוֹל לְהַצִּילֵנוּ
מִתּוֹךְ כְּבִשָׁן הָאֵשׁ הַיּוֹקְדֵת,
וּמִיַּד הַמֶּלֶךְ יִצְיָל.

בֹּא רְאֵה, שָׂאֵם לֹא יִצְיָל
וְלֹא יַעֲמֵד עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא שֶׁשְּׂמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵי הַכֹּל, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ. אֶלֶּא כִּיּוֹן שֶׁיִּדְעוּ
שֶׁלֹּא אָמְרוּ כְּרָאוּי, חֲזָרוּ
וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יִדּוּעַ לְהִיּוֹת
לְךָ הַמֶּלֶךְ וְגו'. כִּיּוֹן יִצְיָל כִּיּוֹן
לֹא יִצְיָל, יִדּוּעַ לְהִיּוֹת לְךָ
הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשֶׁנִּינּוּ שֶׁיִּחְזַקְאֵל הוֹדִיעַ לָהֶם דְּבַר, וְשֶׁמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֹל, (בראשית כז) דְּאֶתְכַלְל
מִסְטֵרִיָּה דְּדִינָא קְשִׁיא (שם) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
זִקְנָתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
(תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו בְּךָ וְגו', זְכָאָה בַר נֶשׁ
דְּאֶתְתַּקַּף בֵּיהּ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׂוֵי תוֹקְפִיהּ
בֵּיהּ.

יְכוֹל פְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה דְּאֶתְתַּקְּפוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג)
הֵן אִיתִי אֱלֹהֵנָּא דִּי אֲנַחְנָא פְּלַחִין יְכוֹל
לְשִׁיבּוֹתָנָא מִן אֲתוֹן נוֹרָא יְקוֹדֶתָא וּמִן יַד מְלָכָא
יִשְׂוֵי.

תָּא חַזִּי, דְּאִי לָא יִשְׂוֵיב וְלֹא אֲתַקְיִים עֲלֵייהוּ קְדִשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁתַּכַּח שְׁמִיָּה דְּקְדִשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּלֹא יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵייהוּ דְּכָלֵּא כְּמָה דְּאָמְרוּ. אֶלֶּא, כִּיּוֹן
יִדְעוּ דְּלֹא אָמְרוּ כְּדָקָא יְאוֹת, אֶהְדְּרוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג)
וְהֵן לֹא יִדְעוּ לְהוֹי לְךָ מְלָכָא וְגו'. כִּיּוֹן יִשְׂוֵיב, כִּיּוֹן
לֹא יִשְׂוֵיב, יִדְעוּ לְהוֹי לְךָ מְלָכָא וְגו'. וְתַנִּינָן דְּמִלָּה
אוֹדַע לְהוּ יְחֻזְקָאֵל, וְשֶׁמְעוּ וְקִבְּלוּ מִנֵּיהּ, דְּקְדִשָׁא
הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשֶׁנִּינּוּ שֶׁיִּחְזַקְאֵל הוֹדִיעַ לָהֶם דְּבַר, וְשֶׁמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

לא עָמַד עֲלֵיהֶם, כְּדִי שִׁקְבְּלוּ שְׂכָר, וְאִז חֲזְרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמֶּלֶךְ וְגו'.

כְּרִיד הוּא לֹא אֲתִקְיִים עֲלֵיהוּ, בְּגִין דִּיקְבְּלוּן אַנְרָא. וְכִדִּין אֶהְדְּרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ מַלְכָּא וְגו'.

אֵלָּא לֹא יִתְחַזַּק אָדָם שִׁיאֲמַר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְיַלְנִי, אוֹ יַעֲשֶׂה לִי כָף וְכָף. אֲבָל יָשִׁים אֶת כַּחוּ בְּקַבְ"ה שְׁיִסִּיעַ לוֹ, כְּשֶׁהוּא מְשַׁתְּדֵל בְּאוֹתָם הַמְצוּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וְלִלְכֹת בְּדַרְךְ אַמֶּת. שְׁכִיזוֹן שְׂאָדָם בָּא לְהַטְהֵר, וְדַאי מְסִיעִים לוֹ. וּבְזֶה יִתְחַזַּק בְּקַבְ"ה שֶׁהוּא יִסִּיעַ לוֹ, וְיִתְחַזַּק בּוֹ, שֶׁלֹּא יָשִׁים אֶת כַּחוּ בְּטַחוּנוֹ בְּאַחַר.

אֵלָּא לֹא יִתְתַקַּף בַּר נָשׁ דִּיִּמָּא, קְדָשָׁא כְּרִיד הוּא יִשְׁוֹבֵינְנִי, אוֹ אִיהוּ עֶבֶד לִי כָד וְכָד, אֲבָל יִשְׁוִי תוֹקְפִיה בִּיה בְּקְדָשָׁא כְּרִיד הוּא דִּיִּסִּיעַ לִיה, כַּד אִיהוּ אֲשַׁתְּדֵל בְּאִינוֹן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, וְלִמְיַהֵד בְּאַרְחָ קְשׁוּמִי. דְּכִיזוֹן דְּאֲתִי בַר נָשׁ לְאֲתִדְכָּאָה, מְסִיעִין לִיה וְדַאי, וְכִדָּא יִתְתַקַּף בִּיה בְּקְדָשָׁא כְּרִיד הוּא, דְּאִיהוּ יִסִּיעַ לִיה, וְיִתְתַקַּף בִּיה, דְּלֹא יִשְׁוִי תוֹקְפִיה בְּאַחֲרָא.

וּמִשׁוּם כָּךְ, עוֹז לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ, שִׁיעֲשֶׂה לְבוֹ כְּרִיאֵי בְּלִי הִרְהוּר אַחַר, אֵלָּא כַּמְסֻלָּה הַזֶּה שֶׁהִיא מְתִישְׁבֶת לְעֵבֶר בְּכָל מְקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, כָּךְ גַּם.

וּבְגִין כָּךְ, עוֹז לוֹ בְּךָ. מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ, דִּיעֲבִיד לְבִיה כְּדָקָא יְאוֹת בְּלֹא הִרְהוּרָא אַחֲרָא, אֵלָּא כְּהֵאֵי מְסֻלָּה דְּאִיהִי מְתִישְׁבֶת לְאֲעֵבְרָא בְּכָל אַתְר דְּאַצְטְרִיךְ, הִכִּי נָמִי.

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ, עוֹז כְּמָה דְּאֵתְּ לֹו בְּךָ - עוֹז כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כט) ה' עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ לְאָדָם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה לְשִׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁכָל מִי שֶׁמְתַעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ מְשַׁתְּדֵל לְשִׁמָּה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא. מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ,

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ, עוֹז כְּמָה דְּאֵתְּ אֲמַר, (תהלים כט) " עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ דִּיתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמִּיה דְּקְדָשָׁא כְּרִיד הוּא, דְּכָל מָאן דְּאֲתַעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא וְלֹא אֲשַׁתְּדֵל לְשִׁמָּה, טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְּרִי. מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ, מָאִי מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ, כְּמָה דְּאֵתְּ אֲמַר, (תהלים

מה זה מְסֻלוֹת בְּלִבְבְּךָ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם סח) סִלּוֹ לְרֹכֵב

סולו לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַם שְׁמוֹ. דָּא הֵהוּא אֲוִרִיתָא, דְּאִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בַּהּ לְאַרְמָא לִיָּה לְקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלִמְעַבְד לִיָּה חֲטִיבָא בְּעֵלְמָא.

בְּעֶרְבוֹת בְּיַם שְׁמוֹ. זֶה הַתּוֹרָה הַהִיא שֶׁהוּא הַשְּׁתֵּדֵל בַּהּ לְהָרִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַעֲשׂוֹתוֹ חֲטִיבָה בְּעוֹלָם.

תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב כָּל עוֹבְדֵי הוּוּ לְשָׂמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כִּךְ קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה עִמָּיה תְּדִיר, דְּלֹא אֲעִדִי מִיָּנָה שְׂכִינְתָּא. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְקָרָא לִיָּה יַצְחָק לַעֲשׂוֹ בְּרִיָּה, יַעֲקֹב לָא הָוָה תַּמָּן, וְשְׂכִינְתָּא אֹדְעַת לָהּ לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה אֹדְעַת לִיָּה לַיַּעֲקֹב.

בֹּא רְאֵה, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ לְשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוֹם כִּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עִמּוֹ תָּמִיד, שֶׁלֹּא זֶה מִמְּנוֹ הַשְּׂכִינָה. שֶׁהָרִי בְּשַׁעֲתָא שֶׁקָּרָא לוֹ יַצְחָק אֶת עֲשׂוֹ בְּנוֹ, יַעֲקֹב לֹא הָיָה שָׁם, וְהַשְּׂכִינָה הוֹדִיעָה לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה הוֹדִיעָה לַיַּעֲקֹב.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תָּא חֲזִי, אִי חַס וְשָׁלוֹם בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְבָּרַךְ עֲשׂוֹ, לָא יִשְׁלוּט יַעֲקֹב לְעֵלְמִין. אֲלֵא מַעַם קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה, וְכֹלֵא בְּאַתְרֵיהּ אַתָּא כְּדָקָא חֲזִי.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בֹּא רְאֵה, אִם חַס וְחֵלִילָהּ בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיָה מִתְבָּרַךְ עֲשׂוֹ, לֹא הָיָה שׁוֹלֵט יַעֲקֹב לְעוֹלָמִים. אֲלֵא מַעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הָיָה, וְהַכֹּל בֹּא בְּמִקוּמוֹ כְּרֵאוּי.

ספר אור הזהר (עמוד 102)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה

פז) ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמד וללמד הזהר הקדוש גם לפשוטים כמונו אשרי חלקו שזכוהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בבאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערף – וכאשר מפרש יוצא מדברי הזהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבזכות למוד הזהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא.

(הספמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן, לספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)